

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Ladislavu Sýkorovi, nar. dne 14.04.1925,

**za aktivní členství v odbojové skupině „Bílá legie“,
jejíž členové bojovali v Hustopečském regionu proti komunistickému režimu
v Československu ukrýváním osob, opatrováním a shromažďováním zbraní, přípravou
ozbrojených destrukčních akcí, přípravou a prováděním sabotážních akcí (zapálením
stohů patřících JZD) atd., v období od listopadu 1951 do ledna 1952,
čímž naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona
č. 262/2011 Sb.**

Pan Ladislav Sýkora se narodil dne 14.04.1925 ve Vrbici, okr. Břeclav; dnes žije v Novosedlech.

Ladislav Sýkora patřil mezi aktivní členy odbojové skupiny „Bílá legie“, která byla založena Miroslavem Déduchem (krycím jménem „Leoš“) v září 1951. Miroslav Déduch získal pro protikomunistickou činnost Vladimíra Šimečka, který dále získal Josefa Sýkoru. Josef Sýkora věděl, že jeho bratr Ladislav ukrývá vojenského zběha Vladimíra Machovského. Začátkem října 1951 byl totiž Ladislav Sýkora požádán svým sousedem Františkem Machovským, zda by neposkytl úkryt jeho synu Vladimírovi. Ladislav Sýkora pak Vladimíra Machovského ubytoval u svých rodičů na statku. Ladislav Sýkora následně pomohl Vladimíru Šimečkovi s převozem Vladimíra Machovského do obce Krumvíř, kde byl Vladimír Machovský poté ukryt u Julie Tomkové. Vladimír Šimeček Ladislava Sýkoru také informoval o spojení mezi ním a Miroslavem Déduchem a vyzval ho, aby do odbojové organizace „Bílá legie“ rovněž vstoupil, s čímž Ladislav Sýkora souhlasil a přislíbil spolupráci.

Odbojová skupina „Bílá legie“ soustavně a dlouhodobě opatrovala a shromažďovala zbraně a připravovala se tak k provedení ozbrojených sabotážních a destrukčních akcí. Nelze pominout, že někteří členové této skupiny včetně Ladislava Sýkory se aktivně zapojili do ukrývání vojenských dezertérů Vladimíra Machovského a Jana Doležala. Tři členové této skupiny zapálili dva stohy slámy patřící JZD ve Vrbici.

Etická komise má za to, že aktivní činnost Ladislava Sýkory v rámci odbojové skupiny „Bílá legie“ byla v řízení dostatečně prokázána. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že se Ladislav Sýkora **zúčastnil čtyř schůzek skupiny, na kterých byly projednávány možnosti protikomunistické činnosti. Získal do skupiny dalšího člena Stanislava Kolaříka, který Vladimíru Šimečkovi předal v roce 1952 vojenský samopal. Dále Ladislav Sýkora pomohl s převozem Vladimíra Machovského do obce Krumvíř, čímž pomohl zprostředkovat kontakt mezi ním a Miroslavem Déduchem. Ladislav Sýkora pak Vladimíra Machovského ještě několikrát navštívil a zásoboval ho potravinami. Rovněž se chtěl zúčastnit přepadení tajemníka MNV ve Vrbici s úmyslem odcizit mu zbraň, kterou chtěli členové skupiny využít ke své další činnosti. Ladislav Sýkora věděl o úmyslu zapálit dva stohy slámy patřící JZD ve Vrbici.**

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10.04.1953 byl Ladislav Sýkora uznán vinným zločinem velezrady a byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 let, ke ztrátě čestných práv občanských na 5 let a k propadnutí celého jmění.

Etická komise má za jednoznačně prokázané, že Ladislav Sýkora naplnil znaky formy odboje odporu proti komunismu dle ust. **§ 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb. v návaznosti na ustanovení § 2 písm. b) zákona č. 262/2011 Sb.**, neboť se **jedná o aktivní působení v organizaci nebo skupině, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu vyvíjením jiné prokazatelně protikomunistické činnosti zaměřené přímo nebo nepřímo na obnovu svobody a demokracie nebo na oslabení komunistického režimu**, a to s cílem odstranit, výrazně oslabit či narušit anebo jinak poškodit komunistickou totalitní moc v Československu a obnovit svobodu a demokracii.